

οβολός

οβολός, ο, ουσ. [<αρχ. ὀβολός], ο οβολός· το ελάχιστο χρηματικό ποσό που προσφέρεται ως βοήθεια: «παρ' όλες τις οικονομικές δυσκολίες μου, έδωσα κι εγώ τον οβολό μου για τους σεισμοπαθείς»·

- ο οβολός της χήρας, βλ. λ. [χήρα](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας